

- b) Subsidiárne, rozsudok porušuje zásadu započítania, keďže pri ukladaní druhej sankcie nezohľadnil prvú sankciu.
- c) Ďalej subsidiárne, Všeobecný súd sa v rozsudku dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď neuplatnil zásadu súbežnosti protiprávneho konania: údajné porušenie oznamovacej povinnosti podľa článku 4 ods. 1 je osobitným druhom protiprávneho konania splyvajúcim s údajným porušením povinnosti zdržať sa konania podľa článku 7 ods. 1 nariadenia č. 139/2004, ktoré je všeobecnejším protiprávnym konaním.

<sup>(1)</sup> Nariadenie Rady (ES) č. 139/2004 z 20. januára 2004 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (Nariadenie ES o fúziách) (Ú. v. EÚ L 24, 2004, s. 1; Mim. vyd. 08/003, s. 40).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság  
(Maďarsko) 8. januára 2018 – Sole-Mizo/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága**

(Vec C-13/18)

(2018/C 142/31)

Jazyk konania: maďarčina

**Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania**

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

**Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom**

Žalobkyňa: Sole-Mizo

Žalovaný: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

**Prejudiciálne otázky**

1. Je v súlade s ustanoveniami práva Spoločenstva, ustanoveniami smernice Rady 2006/112/ES <sup>(1)</sup> z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (ďalej len „smernica o DPH“) (najmä s ohľadom na jej článok 183) a so zásadami efektivity, priameho účinku a ekvivalencie, taká vnútroštátna prax členského štátu, podľa ktorej sa pri preskúmaní relevantných ustanovení v oblasti úrokov z omeškania vychádza z predpokladu, že sa vnútroštátny daňový orgán nedopustil porušenia právnych predpisov, t. j. že nebol v omeškaní, pokiaľ ide o neodpočítateľnú časť dane z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) ... zodpovedajúcu nadobudnutiam tovarov, za ktoré zdaniteľné osoby nezaplatili, keďže v čase rozhodnutia vnútroštátneho daňového orgánu, bola v účinnosti vnútroštátna právna úprava, ktorá bola v rozpore s právom Spoločenstva a nezlučiteľnosť požiadavky stanovenej v tejto vnútroštátnej úprave s právom Spoločenstva konštatoval Súdny dvor až neskôr?
2. Je v súlade s právom Spoločenstva, najmä s ustanoveniami smernice o DPH (najmä s ohľadom na jej článok 183) a so zásadami ekvivalencie, efektivity a proporcionality, taká vnútroštátna prax členského štátu, podľa ktorej sa pri preskúmaní relevantných ustanovení v oblasti úrokov z omeškania rozlišuje v závislosti od toho, či k nevráteniu dane daňovým orgánom došlo v súlade s vtedy platnými ustanoveniami vnútroštátneho práva, ktoré sú v rozpore s právom Spoločenstva, alebo či k nevráteniu dane došlo v rozpore s týmito ustanoveniami, a ktorá, pokiaľ ide o úroky z DPH, ktoré nemohli byť vrátené v primeranej lehote z dôvodu požiadavky vnútroštátneho práva, ktorá bola vyhlásená Súdnym dvorom za nezlučiteľnú s právom Únie, stanovuje dve odlišné obdobia, pre ktoré je charakteristické, že

— v prvom období majú zdaniteľné osoby nárok len na úroky z omeškania, ktoré zodpovedajú základnej sadzbe centrálnej banky pri zohľadnení skutočnosti, že vzhľadom na to, že maďarská právna úprava, ktorá je v rozpore s právom Spoločenstva, bola ešte v tom čase platná, maďarské orgány nekonali protiprávne, keď nepovolili v primeranej lehote vyplatenie DPH uvedenej na faktúrach, kým

— v druhom období je potrebné vyplatiť úrok zodpovedajúci dvojnásobku základnej sadzby centrálnej banky, ktorý je v maďarskom právnom poriadku uplatniteľný okrem iného v prípade omeškania, len pri oneskorenom zaplatení úrokov z omeškania za prvé obdobie?

3. Má sa článok 183 smernice o DPH vykladať v tom zmysle, že zásada ekvivalencie bráni vnútroštátnej praxi, podľa ktorej z nevratenej DPH zaplatí daňový orgán v prípade porušenia práva Únie len úroky, ktoré zodpovedajú (jednoduché) základnej sadzbe centrálnej banky, kým v prípade porušenia vnútroštátneho práva zaplatí dvojnásobok základnej sadzby centrálnej banky sadzby?

<sup>(1)</sup> Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Španielsko) 17. januára 2018 – Cobra Servicios Auxiliares, S.A./FOGASA, José David Sánchez Iglesias a Incatema, S.L.**

**(Vec C-29/18)**

(2018/C 142/32)

Jazyk konania: španielčina

**Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania**

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

**Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom**

Odvolaťka: Cobra Servicios Auxiliares, S.A.

Odporcovia v odvolacom konaní: FOGASA, José David Sánchez Iglesias a Incatema, S.L.

**Prejudiciálne otázky**

Má sa doložka 4 rámcovej dohody o práci na dobu určitú, ktorá je prílohou smernice 1999/70 <sup>(1)</sup>, vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá na základe rovnakej skutkovej okolnosti (ukončenie platnosti zmluvy medzi zamestnávateľom a treťou spoločnosťou z vôle tretej spoločnosti) stanovuje nižšie odstupné pri skončení pracovnej zmluvy na dobu určitú uzavretej na účely vykonania určitej činnosti resp. poskytnutia služby, ako v prípade skončenia pracovného pomeru na dobu neurčitú pri porovnateľných pracovníkoch, prostredníctvom hromadného prepúšťania, ktoré je odôvodnené výrobnými dôvodmi na strane zamestnávateľa vyplývajúcimi z ukončenia uvedenej zmluvy medzi dotknutými spoločnosťami?

V prípade kladnej odpovede, má sa vychádzať z výkladu, podľa ktorého rozdielne zaobchádzanie vo vyplatení odstupného pri skončení pracovného pomeru, ktoré je odôvodnené rovnakými skutkovými okolnosťami, hoci aj na základe iného právneho dôvodu, s pracovníkmi so zmluvou na dobu určitú a porovnateľnými pracovníkmi na dobu neurčitú, predstavuje diskrimináciu zakázanú článkom 21 Charty a je v rozpore so zásadami rovnakého zaobchádzania a zákazu diskriminácie uvedenými v článkoch 20 a 21 Charty, ktoré sú všeobecnými zásadami práva Únie?

<sup>(1)</sup> Smernica Rady 1999/70/ES z 28. júna 1999 o rámcovej dohode o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP (Ú. v. ES L 175, 1999, s. 43; Mim. vyd. 05/003, s. 368).